

Kävelet koulun käytävää pitkin kohti historianluokkaa. Tullessasi oikealle käytävälle tavanomaiset huutelut alkavat: " Huora!" " Ruma lihava paska, älä näytä naamaas täällä!" " Tapa ittes, ettei mejjän tarvii!" Et sano mitään, et reagoi mitenkään. Olet luultavasti jo niin tottunut tähän, onhan tätä jatkunut tokaluokasta asti, jo kahdeksan vuotta. Opettaja saapuu käytävään juuri, kun eräs suurimmista idiooteista, H, sylkäisee laukkusi päälle. Opettaja ei muka näe. Luikit pakokauhuisenn näköisenä luokkaan nurkkapaikalle ja yrität selvästi tekeytyä näkymättömäksi. Yllätän ehkä kaikki muut, mutta tulen istumaan viereesi. Tartun kädestäsi kiinni ja kailotan kovaan ääneen: " Olet kaunein ja vahvin tyttö, jota tiedän. Noi muut ja varsinkin toi opettaja on idiootteja, jos ne ei ymmärrä sitä." Kaikki katsovat minua hämillään, opettaja kiukkuisena. Minä olen ylpeä teostani. Ylpeä siitä, että uskalsin avata suuni ja auttaa sinua. Tunnin jälkeen kiität minua. Olet ujo, mutta ensimmäistä kertaa näen sinun hymyilevän. Maailman kaunein ja säteilevin hymy. Sillä hetkellä päätän, että tuon hymyn tahdon nähdä jatkossakin kasvoillasi. On, kuin aurinko olisi syttynyt paistamaan, kasvosi loistavat niin upeina. Marssin ruokatauolla opettajainhuoneeseen. En koputa, vaan astelen suoraan sisään ja huomaan kaikkien koulun opettajien olevan läsnä. Hyvä, kuulevatpahan kaikki kerralla. " Ettekö näe, kuinka I:tä kiusataan. Tai kyllähän te sen näette, mutta ette välitä. Suljette silmänne. Kuinka typerää, kuinka lapsellista. Miettikää itsenne tai oma lapsenne tuohon tilanteeseen. Haluaisitteko, että kukaan ei tekisi mitään, antaisitteko asioiden vain tapahtua?!" Annan tekstin tulvia ulos. Sanon kaiken, mitä asiasta ajattelen. Raivoan suu vaahdossa. Kun lopetan, mieleni on hyvä, puhdistunut. Opettajat katsovat minua silmät ymmyrkäisinä Lopulta he toteavat " En ymmärrä mistä puhut", ja käskevät minun lähteä pois. Sillä hetkellä päätän, että minusta tulee kiusatun tytön ystävä. Aion antaa täyden tukeni hänelle, opettaa hänet rakastamaan elämää, nousemaan ylös vielä kerran. Näyttämään, että hän on kiusaajiensa yläpuolella. Päätin sen vain liian myöhään. Olet jo tehnyt sen pahimman. Löydän sinut tyttöjen vessasta. Et enää hengitä, mutta olet vielä lämmin. Ranteesi valuu verta. Halaan sinua. Löydän taskustasi rypistetyn lapun. Avaan sen ja luen, mitä siihen on kirjoitettu; "Kiitos N, että yritit. Minä olisin halunnut vielä jatkaa, mutten pystynyt.. olen vain kitunut jo liian pitkään, en enää jaksa taistella. Päätän tämän tähän, mutta pysy sinä tuollaisena: aina positiivisena, upeana, ihanana tyttöinä. Olet ainoa, joka ei koskaan sanonut pahaa sanaa minusta, ja arvostan sitä. Toivottavasti tapaamme rajan tuolla puolen, kun sinun aikasi koittaa. Elä sinä hyvä elämä, vanhene kunnolla, äläkä minusta huoli. Odotan sinua täällä. Kiitos. Rakkaudella, I."